

Teismo praktikos rinkinys

**2018 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) nutartis
*Gmalieva ir kt.***

(Byla C-79/17)¹

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis – Laisvė teikti paslaugas– Azartiniai lošimai – Azartinių lošimų monopolis valstybėje narėje – Nacionalinės teisės aktas, pagal kurį draudžiama eksploatuoti lošimo automatus be išankstinės administracinių institucijų išduotos licencijos – Laisvė teikti paslaugas“

Apribojimai Azartiniai lošimai Nacionalinės teisės aktas, pagal kurį draudžiama eksploatuoti lošimo automatus be išankstinės administracinių institucijų išduotos licencijos Pateisinimas Azartinių lošimų pasiūlos ribojimas ir kova su nusikalstamumu Pareiga tenkinti proporcingumo ir nediskriminavimo sąlygas Sąlygos Nuoseklus ir sistemingas šių tikslų siekimas Nacionalinio teismo vertinimas

(SESV 56 straipsnis)

(žr. 22–31 punktus ir rezoliucinę dalį)

Rezoliucinė dalis

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pateiktas gaires, visų pirma 2014 m. balandžio 30 d. Sprendime *Pfleger ir kt.* (C-390/12, EU:C:2014:281), turi nustatyti, ar nacionalinė azartinių lošimų monopolio teisinė tvarka, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, turi būti laikoma nuoseklia, atsižvelgiant į SESV 56 ir paskesnius straipsnius, jeigu per nacionalinį teismo procesą buvo nustatyta, kad:

- priklausomybė nuo azartinių lošimų nėra socialinė problema, kuriai išspręsti valstybė turi imtis tam tikrų veiksmų,
- draudžiamais azartiniais lošimais daromi tik administraciniai, o ne baudžiamieji nusižengimai,
- metinės valstybės pajamos iš azartinių lošimų sudaro daugiau kaip 500 milijonų eurų, t. y. 0,4 % metinio biudžeto, ir

¹ OL C 178, 2017 6 6.

- koncesijos turėtojų taikomomis reklamos priemonėmis pirmiausia siekiama paskatinti lošti nepatyrusius žaidėjus.